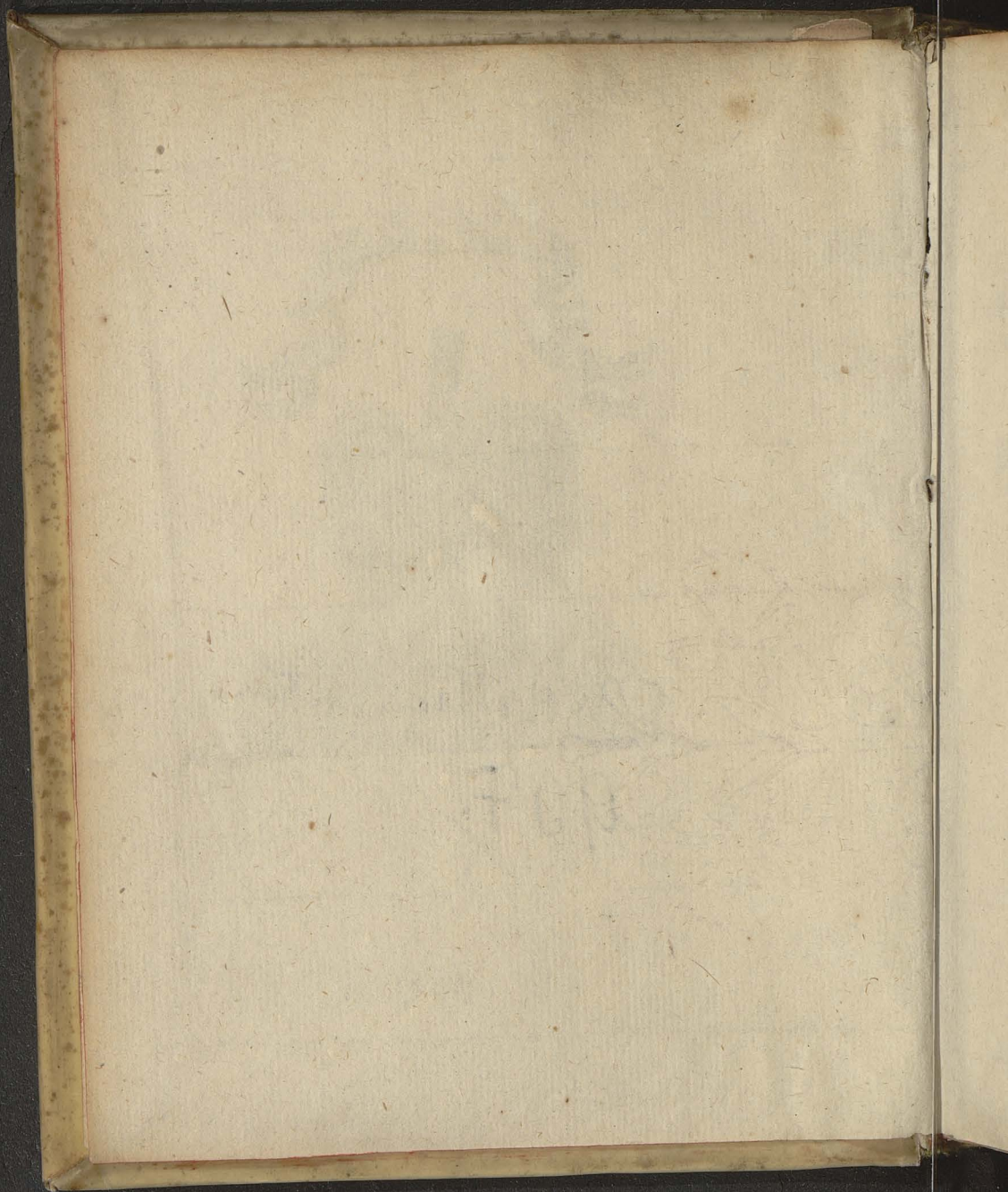

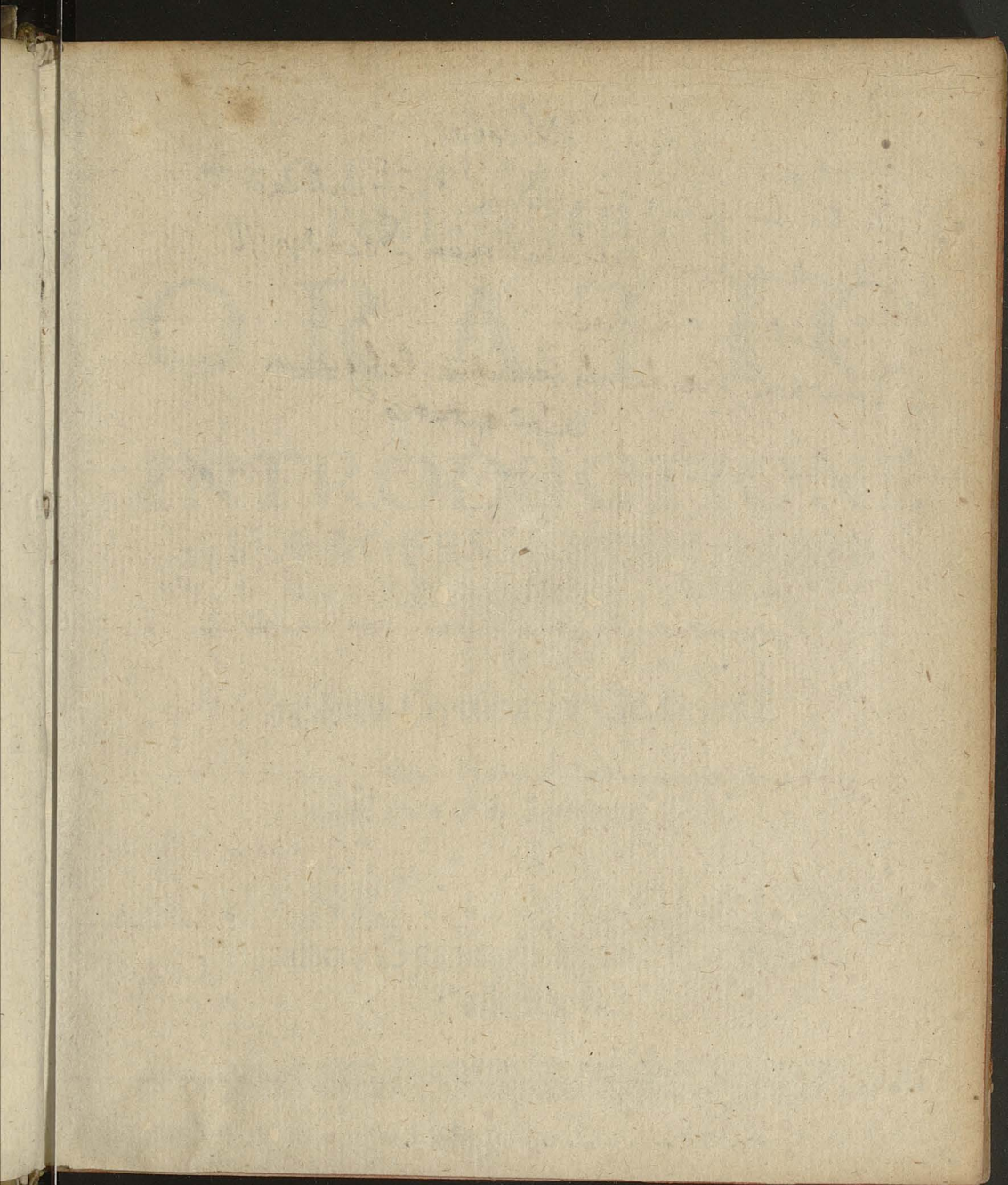

A. XIII. 8

Novo-Tacín. Liter. -

937.
1

Henrici Nicolai

1. Oratio de Protervia quadam Philosophica.
2. Miscellanearum Exercitationum Decades III.
3. Gymnasium Ethicum.
4. Irenicum sive de differentiis Religionum conciliandi
Comentatio.

Adlt. 43

D. O. M. A.

GYMNASII ETHICI

EXERCITATIO VIII.

De

Fortitudine.

Quam

PRÆSIDE

HENRICO NICOLAI,

Phil. Profesf. Publ.

Placidæ ventilationi subicit

DAVID ERDTMANNUS,

Mariæb. Borusf.

In Gymnasio Gedanensi.

Ad diem Octobr.

Horis locoq; destinatis.

DANTISCI,

Typis Viduæ GEORGII RHETII.

Anno M. DC. XLIX.

D. O. M. A.
GYMNASII ETHICI
EXERCITATIO VII.
DE

Fortitudine.

AVTHOR
HENRICO NICOLAI
Phil. Prof. Publ.

EDITIONE SEPTIMA
DAVID BROTMANNUS
Mairb. Borusl.

in Göttingen Gedruckt.
J. D. W. Meissner Officin.
Henric Jacobi, Bibliop.

DANTISCI
TYPIS GEORGI RHEITHII
ANNO MDCCLXX.

EXERCITATIO VIII.

DE

Fortitudine.

Emperantiam ordine doctrinæ fortitudo excipit, etsi dignitatis ratione præferri possit, *d. 7. t. 2.* Ut n. illa animum munit adversus ea, quibus ab officio blandè possit abduci: Sic hæc armat adversus illa, quibus ab eodem deterreri queat. Utroq; modo firmandus animus, & ne jucundis inescetur, & ne periculosis percellatur. *Duobus* enim maximè homo à bono rationis removetur, *sensibili maximè delectante*, per passionem delectationis, & *periculo magni cujusdam mali*, per passionem timoris. Huic fortitudo succurrit.

2. *Nomen* fortitudinis interdum pro robore Corporis, sic Leo fortis est, & occiditur, sic eqvo, Rhinoceroti, fortitudo, *Job. 39. v. 14 19.* Interdum pro vi & potentia Dei, *Exod: 15. v. 3. 2. Samuel: 27. v. 2. 19.* Aut viris fortibus, *Esaï. 3. v. 25.* Interdum pro fiducia animi, quæ adversa aut terribilia tolerantur. Sic *vel* pro apparente fortitudine sumitur, ut cum spe præmii, honoris, poenæ metu, coactè, aut experientix confidentiâ, iræ & vindictæ amore. *soliditate & imprudentiâ, vel auxiliorum fiducia, pericula* adeuntur & superantur, ut in pugnacibus, rixosis, temerariis, inexpertis: *vel* pro verâ, quæ verè medium prudentiæ in formidabilibus tenet. Sic hic. Dicitur à forti, ferre, & ferendo. Græcè ἀνδρεία, à viro, quod eum maximè deceat, unde Poeta, Est Mascula certè, foemineo velata licet sit nomine, Virtus. Germanicè, *Manheit/ Tapfferkeit.*

3. *Realis tractatio ejus in definitione, subjectis, divisione, & cognatis ac oppositis spectari potest.*

4. *Definitio est, quod sit virtus moralis directa, mediocritatem prudentiæ in formidabilibus honestatis & publicæ utilitatis gratiâ servare docens.*

5. *Genus est virtus moralis directa, quæ ex disp. 4. patent. Differentia in reliquis est, & à modo versandi, objecto, ac fine sumpta est. Ex modo versandi mediocritatem prudentiæ servare docere dicitur, h. e. perfectionem illam moralem, quam prudentia inter excessum & defectum servare docet, ut actus virtuosus, honestus, & decorus sit. Hæc enim talis perfectio est, d. 4. t. 5. seq. Sic fortitudo medium illud servat inter Stoicum stuporem, & nimium timorem, animumq; disponit in fortiter aggrediendo, constanter pergendo, & feliciter egrediendo. Aggrediendo; ut fortis confidenter & prudenter formidabile aggrediatur, animo alacri, erecto, plenus spei & expectationis, objectum, finem, & media ad eum circumspectè meditetur & eligat, ut omnia honesta, publicè aut privatim utilia, ac decora sint. Secus non decet pericula adire, sed declinare, & vitam non prodigere, sed patriæ & publico usui servare. Non enim fortis temerè se periculis objicit, nec animum in illis abjicit. Sic Demonax aqua in fervidam fugiens, & meticulosus habitus; An, inquit, hoc pro patriâ passurus essem? Erasmus lib. 8. Apoph. Achilles dolebat, cum se in Scamando fluvio periturum videbat, quòd non gloriosè & utiliter mori posset, Homer. l. 21. Iliad. Æneas cum naufragio. Virg. 1. Æneid. v. 98. seq. Alexander, cum morbo, & ereptâ è manibus victoriâ, Curtius l. 3. C. 4. Et Varroni post cladem Cannensem gratiæ actæ, quòd se Reipubl. servasset, cum Paulus Collega*

lega ejus in lapide confidens transfosus esset. *Liv. lib. 27. cap. 49. 61.* Sic Ajax pugnax, sed Ulysses prudens, eoq; verè fortis erat. *Cocinus praf. Hermog. Ovidius lib. 13. Metam.*

6. Sic non eligit medium prorsus ambiguum, publicè periculofum, aut sceleratum & inhonestum. *Ambiguum*, quod tam à parte justì, quàm injusti esse, potest. Tale *Monomachia & duellum* est, cujus eventus dubius. Sic Marius cum provocatore Teutono non congressus est, sed si eum vitæ toederet, laqueo eam finire posse respondit. *Frontin: lib. 4. Strateg. Cap. 7.* Simile quid Antigonus Pyrrho reposuit, & militiam suam tam armorum, quàm temporum, esse dixit. *Erasm. l. 4. Apoph.* Quidam duella publica Magistratus autoritate inita, & pro salute publicà suscepta, probant. Sic cum ad dirimendum bellum duellum eligitur, bellumq; in duellum mutatur. Tùm morte unius integrum exercitum servari, ubi justam subeundæ mortis causam esse. Secùs pravum duellum, cum mors ex causâ noni sufficiente eligitur. Ita *Cajetanus q. 95. a. 8. Navarrus C. 11. man. n. 39. Valentia T. 3. d. 3. q. 17. Becanus p. 2. T. 2. Th. Sch. Cap. 26. Strevesdorf. dis. de Just. & Jur. q. 64. a. 3. Alstedius Eth. 3. cap. 13. Et Theol. Casuum. C. 18. r. 2. Kecker-mannus Lib. 2. Eth. cap. 4. Et disp. 32. Curs. Phil. q. 8. Andreas Osiander ad 1. Samuel. 17. v. 50. qvi Wellerum citat. Velftenius d. 5. Eth. q. 9. Meisn. 4. d. leg. s. 1. q. 21. J. Martini C. 5. d. 8. q. 8. Gurkius dis. 5. Eth. q. 3. alijsq;. Et apud Veteres mos probandi innocentiam per duellum erat. *Vid. Delrium lib. 4. disq. Mag. c. 4. Jac. Marti. c. 1.**

7. Rectius improbantur duella, & non forti eligenda dicuntur, cum jure Canonico *decr. p. 2. cap. 2. q. 6. c. 22. Et Theologis, Balduino L. 4. Cas. Consc. cap. 1. Broch-*

ando d. lege, C. 12. q. 4. Danao lib. 2. Eth. Christ. c. 13. Martinio,
lib. 2. pi. Christ. cap. 6. Amefio lib. 5. Cas. Conscient. C. 32.
Martyre in 1. Samuel. 17. & Clas. 4. Loc. C. Loco 18. E Philoso-
phis Elero d. 6. Eth. t. 27. alijsq. Hotomannus furiosas pro-
bationes appellat, in fine lib. d. feudis, Herodotus lib. 1. hist.
Jus publicum ejusq; decisionem minimè duello permit-
tendam dicit, nam inde bella postea nascantur. Rex Galliarum
edicta contra ea promulgavit. V. Botereum lib. 16. Comment.
Lansium Orat. c. Galliam. Et ratio est, quia eventus duelli
dubius est, & tam in injusto, quam justo, felix esse potest,
eoq; mediū prudenti fortitudini eligendū esse non potest.
Prudentia enim non dicitur media privata prorsus ambi-
guæ veritatis, & indifferentia ad Justum & injustum. Nisi
peculiaris Dei instinctus, motus, & incitatio accedat, ut
in Davide cum Goliatho, 1. Sam. 17. Et in Heroicis naturis,
ut Scanderbego contra Turcas, Camerar. C. 1. c. 82. Sic de
eventu felice confidi poterit. Secus Justitiam duello di-
judicare est proprium hominis per commune cum beluis,
ut robur, vires, agilitatem, explorare velle, quod inso-
lens, & bellum in duellum mutare diffidentiam arguit.
Potius causæ bonitati & Deo fidendum, quod agi potest,
agendum, & eventus Deo committendus, qui & per infe-
riores victorias largitur. Deut. 32. v. 30. 1. Sam. 14. v. 6.
2. Chron. 14. v. 11. 1. Macc. 3. v. 8. Sic Lucullus contra Ti-
granem pugnans 5. suorum amisit, & 100000. hostes tru-
cidavit. Erasmi. 5. Apophth. Cæsar 50000. delevit, & vix
50. è suis amisit. Plutarch. in Cas. Galli 1500. ad 300000.
Turcas vicerunt. P. Matth. lib. 6. hist. nar. 4. t. 8. Exempla
plura Curtius lib. 3. cap. 11. l. 4. cap. 16. Zvingerus in Theat.
& Beyerling in Pol. alijsq; habent. Aliud autē, si contra inva-
sorem coactè in duellū procedere cogaris, & vitam aliter
defen-

defendere nequeas, sed necessariâ defensione uti oporteat. quæ Juris naturalis est. Aliud, si spontè & ex destinato in duellum promittas, cum alia media Justitiæ suppetant, quod temerarium & illicitum est. Duellatorum exempla apud *Curt. lib. 7. cap. 4. l. 9. c. 7. Camerar. C. 2. c. 19. 20. Zvingerum Vol. 17. l. 4. Beyerling voc. duellum. P. Mesiam l. 2. mem. c. 8. & L. 4. c. 8. vide. Ex professo de duello scripserunt Job. d. Lignano, Bocerus, Bockelius, Petr. Jacobi, Vasquius T. 1. Controv. d. 18. Cardinalis Tuscus T. 2. conclus. 805. n. 11. Berlichius p. 2. conclus. con. 16. aliq.*

8. *Medium inhonestum*, quod honestati, decori, & rectæ rationi repugnat. Ut homicidium, veneficium, magica vis, proditio, dolus illicitus, & virtutem lædens. Finis enim virtutis sub formali honestatis intendi debet. Non autem honesti formale sub mediis inhonestis servatur. Sic Fabricius respuit venenum Medici contra Pyrrhum hostem. Alij aquas intoxicârunt, quibus hostes perirent, & maturam, sed infamem victoriam, fecerunt, ut *Aquilius, Flor. l. 2. c. 20.* Alij sicarios in hostes conduxerunt, ut *Darius in Alexandrum, Curt. lib. 4. c. 10. 11.* Et alij in alios, *Camer. C. 1. c. 70. C. 2. c. 7.* Dolus illicitus in mendacio, perjurio, æquivocatione, fidei elusione, violatione, detorsione, est. *Exempla Idem C. 2. c. 77. 78.* habet. *Liciti doli* in Strategematibus, simulationibus, hostis distractionibus, compendiis, improvisis irruptionibus, & similibus sunt, & licitè occupantur. Sic *Parmenio noctu Darium aggredi vsavit, sed Alexander renuit. Curt. lib. 4. c. 13.*

9. *Progrediendo*, ut rem ceptam animosè persequatur, ut *Abraham Reges, Genes. 14.* Constanter continet, difficultates devoret, non illis succumbat, ut *Cato seipsum occidens, propositum urgeat, secundis se non extol-*

extollat, adversis non dejiciat. Sic *Cato* mutata Reipubl. formâ constans perseveravit. *Desistendo*, ut & tempus desistendi advertatur, ne desistatur, cum res pergere requirit, non desistere, ut *Caligula* in Italiam rediens, cum vix hostem in Germaniâ vidisset, minùs vicisset, *Sveton. Calig. c. 45. 46.* Et modus, ne crudeliter, sævè, scandalosè, inhonestè, desistatur. Sic *Caligula* post bellum legiones quasdam trucidare voluit. *Sveton. c. l. cap. 48.* Persæ Græcis post pugnam manus, pedes, aures, amputârunt. *Curt. lib. 5. c. 5.* Quidam in cadavera hostium sævierunt, ut *Achilles* in *Hectoris*, *Alexander* in *Batys*, *Curt. lib. 4. c. 6.* *Sylla* in *Marij*, *Camerar. C. 1. c. 3.* *Cambyfes* in *Amasidis*, *Apoleph. l. 1. crquit.* Ubi cogitandum forti, *Pugna suum finem, cum jacet hostis, habet.*

10. Ex objecto medium in formidabilibus servare dicitur. Objectum fortitudinis internû est affectus irascibilis, externum omne terribile. Hoc vel supra hominem, quod capacitatem ejus excedit, idq; divinum, ut eclipsis solis in passione Christi, *Vid. Pasional. t. 48.* Diluvium Noeticum: vel Magicum, ut spectra, *vid. de Mag. act. C. 9. t. 41. 42.* Vel Physicum, ut tonitrua, terræ motus, hæc metui forti possunt, quia per animi vires & moralia nihil virtutis ad ea producenda aut avertenda habet, & qui talia non metuunt, Athei, insani, vel insensati sunt, ut *Xerxes*, *Psylli*, *Celtæ*, &c. *Vid. Lansum Orat. pro Galliâ.* *Salmo-neus*, *Cosroes*, *Brutus*, *Democritus*, aliiq; *Camerar. C. 2. c. 28.* Vel infra hominem, quod metui indignum est, ut motio foliorum in arbore, fabulæ aniles, *Vel circa hominem, quod humanæ conditionis, & vitari ab eo potest.*

11. Hoc vel metuendum absolutè, ut vitium & inhonestum, vel comparatè, pro ratione circumstantiarum, ut in-

ut indifferens. Sic si ob culpam incarcereris, metuendum,
non, si ob virtutem & bene meritum. Hoc primarium est,
ut mors, terribilissimum terribilium, 3. *Nicomach. cap. 9.*
Non naturalis aut casualis & fortuita, sed moralis, ob cau-
sam positivam moralem voluntariè ac electivè subeunda.
Hæc *vel in bello* est, mors bellica, quæ in primis attenditur,
ob decorem, certamen, causam, intentionem: *Vel pæce,*
ut cum ob virtutem, fidem, innocentiam, defensionem,
mors sustinetur. Huc mortes *Martyrum* referuntur, qui
fortissimi censendi, & pro fide Christi vitam, facultates, &
sanguinem profundunt. *V. Gutkium disp. 5. Eth. q. 8. Es-*
stachium S. Pauli. p. 3. Eth. s. 3. t. 3. Lessium 3. d. J. & J. t. 1.

12. Aristoteli fortitudo ista incognita, & non
tractata est, quia superioris ordinis, ac virtus moralis est.
In Martyribus enim fortitudo Spiritualis, divina, Theo-
logica, & Christiana, divino principio indita, non morali
assuefactione acquisita est, *nec medium* hic ex præscripto
moralis prudentiæ servatur, sed amore gloriæ Dei & Chri-
sti omnia aguntur & perferuntur, ex corde vivâ fide & ar-
dore in Deum instructo oriuntur, à fide in Deum dirigun-
tur, ad finem ultramoraalem, Dei gloriâ, veræ fidei de-
monstrationem & confirmationem, aliorum in fide robo-
rationem, Spiritualis vitæ exemplum, hostibus fidei &
Tyrannis in opprobrium, tendunt, non honestatem vel
felicitatem civilem, ut moralia faciunt, & peculiariter à
Deo gratiosè operante animis martyrum fortitudo ista in-
funditur, non moralibus actibus, dictamine prudentiæ,
assuefactione naturæ, quotidianâ inflexione, acquiritur,
servatur, aut usurpatur, nec à mundo ac mundanis homi-
nibus æstimatur, ut fortitudo Politica solet, sed contem-
nitur ac irridetur, & Martyres fermè contemptissimi in

Orbe sunt. 2. Cor. 4. v. 11. 1. Cor. 4. v. 9. Hebr. 11. v. 36. seq. Etsi coram Deo pretiosa mors illorum sit. Psalm. 116. v. 15. Qvi aliter ac mundus æstimat. Quidã heroes illos, & Christum heroem vocant, ut *Bembus*. Sed *Scaliger* impietatis Ethnicæ vocem esse, semiDeum notare, & commenta Poëtica olere ait, apud *Taubman. in Cul. Virg. V. 354. V. dis s. t. 23. Dec. 3.*

13. *Secundarium objectum* omne adversum, periculosum, & molestum est, ut exilium, Carcer, raptus, infamia, paupertas, miseria, injuriæ. Ubi *quædam* contemnenda, ut injuriæ, mendacia, calumniæ, *quædam* superanda, ut labores, molestiæ, difficultates, *quædam* sufferenda, ut exilium, carcer, paupertas. De quibus egregiè *Seneca* in Libro, quod in sapientem non injuria, C. 8. 9. & de animi tranquillita. C. 10. 11. 12. *Curtius* l. 5. c. 5. *Jonstonus* 3. Eth. c. 2. m. 5. *alijq.* Utrumq; *vel* *repentinum* est, ubi animus semper præparatus esse debet. Serò enim ad pericula & patientiã post pericula instruitur, *Vid. Senec. de tranq. c. 11. Et 3. d. Ira. c. 32.* Vel prævisum ac præscitum, de quo dicitur, Tela prævisa minùs nocent. Ita Socrates egit. *V. Erasmi. l. 3. apophr.* Ex fine medium honestatis & publicæ utilitatis gratiã servare dicitur. *V. t. 5.*

14. *Subjectum fortitudinis* est denominationis, homo, tam mas, quàm fæmina, etsi hæc rarius, Exempla tamen *Curtius* L. 5. c. 6. L. 6. c. 5. *Zuingerus & Beyerling in Theat. Apolephr. p. 1. & 2. erquictstund.* Et *inhesionis*, ut voluntas & appetitus irascibilis, 1. 10. *An Adamus integer verè fortis fuerit, quæritur?* Fuit, sed per eminentiã quandam & proportioné, non rigidè. Non enim acquisitus habitus fuit, sed concreatus, eoq; principiũ non morale habuit, *d. 3. t. 4.* Nec objecta, pericula aut mors, ibi fuerunt, cum

cum immortalis creatus, *Dec. 2. Misc. d. 10. t. 13.* Nec extrema, timor & audacia, in isto statu locum habuerunt.

15. *Ex divisione fortitudo est vel suscipiens, quæ ag-
greditur pericula, vel tolerans, quæ suffert.* Unde sustinere
& abstinere, *leide bñ meide* / dici solet. *Virag, vel togata*, quæ
in pace, eaq; privata & publica est, *vel Sagata*, quæ in bel-
licâ administratione peragitur. Hæc an Christiano conve-
niat, eog; an universim bellum illi inter se ac contra Christianum,
sic enim quidam specialiter determinant, licitum sit, quæri so-
let. Negant hoc ex veteribus *Tertullianus, Origenes, Ma-
nichæi*, Ex novellis *Erasmus, Agrippa, Anabaptista in Collo.
Frankenba. Weigelius*, alijq; *Photiniani, Osorod. c. 22. 28.
Inst. Socinus lib. Svas. c. 3. Smalctus d. 6. poster. c. Franz.
Weig. in 22. p. Trinit. Stifeliani, Arminniani, Novi Prophetæ
Paracelsista, alijq;*. Affirmant Patres quidam, Pontificij, Lu-
therani, Reformati communiter. Et rectius. Scriptura enim
indifferenter bella licita esse ait, regulasq; gerendi belli
describit, *Num. 10. v. 9. C. 31. v. 27. Deut. 20. v. 21. Luc. 8.
v. 14. Rom. 13. v. 4.* Nunquam Christianos excipit: Et vin-
dicta publica etiam in N. T. Magistratui concessa, *Rom. 13.
v. 4. V. d. 12. t. 8.* Quæ aliter nisi per bellum quandoq;
exerceri nequit, De quo in *Theologicis* pluribus. Ex par-
tibus vel audaciam reprimendo, vel timorem repellendo
fieri dicitur. Ex gradibus usitata & inusitata, quæ & Mag-
nanimitas vocatur, est, de quâ d. 9. t. 18.

16 *Cognata fortitudinis omnes fortitudines impro-
priae sunt, t. 2. Patientia Philosophica*, quâ levius fit, quid-
quid corrigere nefas est, *Horat. lib. 1. Od. 24.* Et quâ *Caro-
lus V.* graves articulorum dolores levabat, *gedult / und
ein wenig schreyen* / *Manl. Coll. p. 755.* Exempla apud *Vale-
rium Maxim. l. 3. c. 3. Apolept. p. 1. erquit.* *Zvingerum &
Beijer.*

Bejerlingium profant. Et tolerantia ex semivirtutibus, *d.*
13. t. 15. Vera præstantior virtus, fortitudo, an justitia, hic quæri
folet? Agesilaus Justitiam prætulit, quòd omnibus Justis
nullus fortitudini locus, *Erasm. l. 1. Apoph.* Sed quavis bel-
lica fortitudo non usum habeat, sagata tamè, ut cum mor-
bi, Injuriam, miseriam, exilia, damna, fortiter superantur,
locum habebit: Et inter Justitiam Universalem & parti-
cularem distingvendum. Illa fortitudine omninò præstan-
tior, *d. 5.* Hæc inferior, sed eligibilior tamen esse potest.
Aliud præstantius, aliud utilius & eligibilius. Sic Justitia
fortitudine *augustinus* sequor, ut *Aristoteles 3. Top. cap. 3.* vocat. Sic
vinum aqua præstantius: sed hæc utilior, & febricitanti
eligibilior esse potest

17. *Opposita ejus vel apparentia, ut religio Christiana*
Machiavello. l. 2. Comm. c. 2. Stultè, Cum multi Christiani for-
tissimi fuerint, ut Constantinus M. Othones, Henrici, Caro-
li, ut historia Ecclesiastica docet, & religio Christiana fidu-
ciam in Deum accendat, confidentiam ingerat, roboret, augeat,
patientiam doceat, unde ingens ad fortiter agendum, auden-
dum, & tolerandum stimulus, *vel vera sunt, ut excessus, audacia,*
temeritas, & illicita confidentia, quæ pericula sine ratione ade-
untur. Ut qui regni amore alienas terras invadunt, scientes
in malâ causâ militant, *per hoc odore* & pericula rapientes,
non capientes, provocatores, duellatores & gladiatores te-
merarij, qui lucri aut turpis rei gratiam vulnera & mortes sub-
eunt, qui apud Christianos non ferendi, *1. Cor. 13. v. 5. Vid.*
Codicem l. 11. t. 43. Et Castitas. Balduin. lib. 4. Cas. Consc. c. 1.
Brochmand. L. C. d. leg. c. 11. f. 4. q. 4. Amestum lib. 5. Cas. C. 32.
Vnde & qui ex destinato spectant duella, excommunicationi
subjacent, *per Concil. Trid. f. 25. c. 19.* Facinorosi aut sagæ tor-
menta sine motu sustinentes, *V. d. Mag. act. C. 11. t. 9. Et defectus*
timiditas, pusillanimitas, habitus vitiosus, actibus comparatus,
quæ vilissima & infra hominem posita pertimescuntur. Tales
meticulosi, molles, effæminati, impatientes, quæveruli,
lacrymabundi sunt, &c.

icm
ere
and
re.
ti-
tar
are,
o
tio-
r li
pe-
r.

